

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evropeae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Anglia

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1671

Capvt XII. Diuersa origo, & indoles Anglorum & Vvalliorum Seminarij Rom.
illorum gubernatio iussu Pontificis Societatis Jesu Præposito mandatur.
Juramento alumni se dedicant obsequio Catholicæ fidei ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10773

Diuerſa origo, & indoles Anglorum & Valliorum Seminarij Rom. illorum gubernatio iuſſu Pontificis Societatis Jeſu Præpoſito mandatur. Juramento alumni ſe dedicant obſequio Catholice fidei in Anglia procuranda. Amor in eos & liberalitas Greg. XIII.

CAPVT XII.

NORVNT qui antiquitates Angliæ libarint, anno Chriſti quinquageſimo ſupra quadrageſimum Anglos, Saxones, & alios à Britanniæ Germania in auxilium vocatos, partem Inſulæ optimam occupaffe, & inter ſe partitiſſimum fundaffe Saxonicum; tenuit id regnum ad annum octingenteſimum, & nonageſimum quo Halfrædus vnâ de Regnis ſeptem alienis, ſibi conflauit Monarchiam. Conſugere ingenui Britanni in partem Inſulæ, quæ Hiberniam ſpectat, & continentem verſus, Sabrina, Et Deua fluuiis clauditur, montofam regionem, & natura munitam. Dici antiquo ſuo & vero nomine Cambri voluere, ſeu Cambrobrittones; Vallios tamen Angli vocant, hoc eſt Peregrinos vel Extraneos. Iam ſua in patria externos haberi, dicique qui erant Domini, & ſuæ inſulæ portionem non amariſſimam velut exules colere, tam durum exin, & deinceps fuit, vt nunquam ſatis valuerit concoqui. Valliis, Anglos attendebant velut rei ſuæ raptores, & uſurpatores cernere Domini conſuerunt, Angli Vallios vt à victoribus ſolent victi, quibus dare ſe putant quod non eripiunt.

Hinc illud retexo cuius cauſa hæc pauca præmiſi. Quem dixi nouo Præfectum Collegio Mauritius Clenocus, erat ex Vallia ſeu Cornubia oriundus, ſeptemque indidem pariter ex Collegij alumniſ; alij tres ſupra triginta ex variis Angliæ dynaſtiis. Porro quantumuis moderati eſſet ingenij Clenocus, ſui tamen haud ſatis interius, exterius conſcius, nihil minus cogitans manifeſta edebat in Cornubiensibus ſuos ſeptem ſpecularis curæ, & amoris ſigna; in Anglos triginta tres, frigoris, & negligentia. Ob hæc ſciſſum in partes Collegium in quo idem cum eſſet Angliſ aduerſarius, & iudex, iteratis libellis appellant Moronem Cardinalem deſenſorem Collegio à Papa datum; At is Clenoci torus, quem præpoſuerat alum-

nis; & Odoeni Archidiaconi patria Cornubiensis; cum nihil expediret, Angli suas Gregorio XIII. rationes per Ludouicum Blanchettium eius cubicularium exponunt. Iis vtramque in partem agitatis, fertur ex mente Cardinalis in Anglos sententia, futurum enim damnum in posterum exemplum si tumultuando iuuenes vincerent, & suis præpositis iura darent. Iis ergo indicitur aut se Clenoco præberent morigeros, aut alium sibi receptum quærerent; nondum enim sat notum Anglorum ingenium, egestate domandum putabatur vel metu terrendum; at longè secus res illico exiit, mandato citius, Angli triginta tres, vno consensu abiire. Contigitque illorum discessus in quadragesimam ineuntem anni septuagesimi noni, opportunam planè captando ab iis per concionatores subsidio, quod in spontaneos, & benemeritos de fide Catholica exules, conferebatur non auarè cum præsertim constaret eorum quamplurimos nobili loco natos, & liberaliter educatos vulgata per urbem eiectionis eorum causa, dolere iis omnes, fauere omnes & pro iis sentire, quod solerter à Patribus Palmio, & Toletio (postea Cardinali) Gregorio relatum teneritate intima sancti Pontificis animum permouit. Ut eos reuocaret, consolaretur, & erigeret afflictos, remissosque in suum Collegium iuberet, singulos sibi, & seorsum iuratos scribere nominatim, quem indicarent teste Deo, ad eius Collegij gubernationem aptissimum. Quo in suffragio nullus numero defuit, triginta tres vt erant, Patres Societatis IESV dari sibi Rectores petiere; quod ante nihilo sepius quàm post iusiurandum rogauerant. Prærogatiua suffragij insignis fuit Rodolphus Seruvinus, quem post biennium Londini pro Christi causa fortiter occumbentem secuti sunt postea eodem ex Collegio quadragesima, eius hoc fuit Chirographum. [Ego Rodolphus Seruvinus, testem inuoco Deum, cordium inspectorem, solo me diuinæ gloriæ studio, patriæ bono persuasum, censere gubernationem huius Collegij Societatis Patribus esse committendam; idque suppliciter flagito.] Hærebatur nihilominus in ea Prouincia detrectanda immobilis Mercurianus Generalis, cum hæc illi Martio nondum absoluto, demandata est summi Pontificis, diserto imperio, quod ex eo Thomas Goduvellus S. Asafi in Cornubia Episcopus, Ricardus Scelleus Eques Hierosolimitanus, summus Angliæ prior, & quicquid Romæ tunc virorum Illustrium fuit eius nationis exorant.

Sub hæc Roberto Personio, qui ad S. Petri, operam nauabat, Pœnitentibus expiandis, post expeditionis Angliæ fundator, illustre deum per annos triginta huius Historiæ argumentum; duo in mentem succurrere ad institutum perquam vtilia. Vnum si Alanus Romam vocaretur vt Seminarij Remensis & Romani corpus duplex vno eodemque iungeretur, & animaretur spiritu pietatis ad promouendam in Anglia Catholicam fidem: alterum vt iuuenes Collegæ Religione iuramenti obstringerentur ad vitam Ecclesiasticam, & repetendam vbi iussi forent patriam, suosque illic in obsequium fidei sudores & animarum salutem expendendos. Probauit vtrumque Pontifex; adfuit Alanus Septembri cadente.

cadente. Oblatum Collegis iusiurandum; & pulchrè admodum præter omnem expectationem ille purgatus est Anglorum iuuenum in Clenocum & suos tumultus ambiguus; septem illi eius populares seu Cornubienses iurare recusarunt, & Collegio pulsi sunt; iurare triginta tres alij, paratos se vltro professi sunt, cum septemdecim qui præsto adfuere postquam mense eodem vulgatum est diploma Pontificis quo Collegium fundabatur, & alumnorum numerus quinquagenario definiebatur. Ergo April. vigesimo tertio, Gregorij Martyris tutelaris Angliæ honoribus facto, quinquaginta illi, ex quibus decem erant sacerdotes, coram Speriano vices agente Motonis Cardinalis; Prouinciali nostrorum; & Roberto Bellarmino, in verba iurarunt sibi proposita, & primus quidem Rodolphus Seruinus Euangelij tactu iusiurandum sanciuit, quo se ad omnem iuuentium natum spondebat in procinctu stare vt Angliam peteret, animarum saluti operam daturus, idque se tunc libentiùs etiam quam postriedie facturum; secuti sunt reliqui & eorum verba in tabulas relata. Formato in hunc modum Collegio Mercurianus Rectorem præfecit Alphonsum Agazzarium Senensem, virum ad hoc natum, ob eum præcipuè paterni amoris in egregios iuuenes affectum singularem, quem si defuisset, nulla satis supplere aut pietas, aut prudentia valuisset. Sic illum omnes gerebant in oculis, vt Christophorus Bayleyus (qui hec deinde Collegium suo sanguine decorauit) ex itinere ad illum scribens, nihil dicam, ait, de cæteris, vnã mihi rebus ipsis probatam, & perspectissimam vocem retineo, quam R. V. in ore habebat assiduam. Ego vobis pro patre, P. Minister pro matre est. Ah! fecisset Deus, hoc diutius bono gaudere potuissem? Erátque hic idem reliquorum sensus.

Fuit & Patri sanctissimo Greg. XIII. Seminarium hoc mirè charum, quem immortalium operum fructus perpetui, conuersionibus hominum infinitis quotidie facient dum stabit mundus gloriosorem. Longum sit inire annuas rationes, quibus sanctissimus Pontifex per annum sapiùs, statum iuuabat Collegij censum ad sustentationem filiorum, quibus Ecclesiam Romanam merito censebat impendere quod nusquam alibi sanctiùs, & faciliùs impendisset, cum in Ecclesiæ gloriam, nec vitæ nec sanguini parcerent; centum dum vixit capitibus, Collegium stetit, Patribus, Alumnis, famulis. Alumni sunt quos alit antiqua, domus hospitalis fundatio, cum adiuncto illi stabili reditu; sed Pontifici visum admitti cum iis etiam Conuictores, proptio suo sumptu, sed disciplina in omnibus communi, nisi quod nullius iusiurandi Religione tenerentur, essetque iis liberum pro arbitrio abire.